

Stockholm 2014-06-18

Begäran hos konstitutionsutskottet om granskning av statsministerns och regeringens underlåtenhet att samråda med riksdagens EU-nämnd

Enligt uppgifter i media har den svenska regeringen genom statsrådsberedningen inför andra medlemsstaters representanter i EU i Bryssel presenterat Sveriges ståndpunkter på vilka prioriteringar EU-kommissionen ska göra nästa mandatperiod och hur kommissionens roll bör förändras. Presentationen har skett i form av det som kallas för ett "non paper".

Detta är stora och viktiga frågor som ska verka på fem års sikt, hela den mandatperiod det nuvarande parlamentet är vald på vilket innebär att det är över två ordinarie riksdagsval i Sverige.

Enligt regeringsformen 10 kap. 10§ finns en skyldighet för regeringen att fortlöpande informera riksdagen och samråda med organ som utses av riksdagen om vad som sker inom ramen för samarbetet i Europeiska unionen. Något samråd har dock inte skett i riksdagens EU-nämnd kring det som regeringen presenterat som Sveriges ståndpunkter på frågor som helt uppenbart ryms inom ramen för samarbetet.

I sammanhanget vill jag peka på den tolkning som konstitutionsutskottet gjorde våren 2003 kring behovet av samråd och statusen på s.k. "non paper":

"Det aktuella dokumentet kan emellertid inte ses som ett allmänt inlägg i den offentliga debatten utan har haft en speciell mottagarkrets i form av de övriga medlemsstaternas regeringar inför diskussionen om ett konstitutionellt fördrag för EU.

Även om beteckningen non-paper innebär att förslagsställaren inför fortsatta diskussioner inte behöver känna sig bunden av innehållet är det uppenbart att den svenska regeringen på detta vis förde fram ett förslag som saknade den förankring i nämnden som både statsministern och utrikesministern i efterhand konstaterat borde ha funnits.

Statsministern konstaterade inför utskottet att förslaget mycket väl kunde bli verklighet till följd av regeringens initiativ. Det är vidare uppenbart att detta förslag utan förankring har kommit att framstå som den svenska regeringens linje.

Såvitt gäller omfattningen av regeringens skyldighet att samråda med EU-nämnden anför utskottet att det knappast kan hävdas att regeringens företrädare i diskussioner som gäller utformningen av det konstitutionella fördraget för EU kan försvara bristande förankring och stöd i Sveriges riksdag med att det är personliga uppfattningar som förs fram. Man måste enligt vad utskottet anför kunna förutsätta, både från riksdagens och från mottagarkretsens sida, att de uppfattningar som den svenska regeringens företrädare för fram i diskussioner med de övriga medlemsstaternas företrädare inte bara är personliga uppfattningar utan faktiskt uttrycker de ståndpunkter som Sverige som medlemsstat intar."¹

¹ Konstitutionsutskottets betänkande 2002/03:KU30

Jag vill därför att konstitutionsutskottet granskar om inte statsministern och regeringen
brustit i sin samrådsskyldighet i hanteringen av detta ärende.

Marie Granlund